

REGULAMENT
privind ajutorul de stat pentru salvarea
și restructurarea întreprinderilor în dificultate

În temeiul art. 27 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată și ale art. 30 alin. (1) și (2) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată,

Consiliul Concurenței adoptă prezentul regulament.

INTRODUCERE

Art. 1. – (1) Ieșirea întreprinderilor ineficiente de pe piață este o consecință normală a funcționării acesteia. Faptul că o întreprindere care se afla în dificultate este salvată de stat nu poate constitui regula. Ajutoarele pentru operațiunile de salvare și restructurare au fost la originea unora din cele mai controversate cazuri de ajutor de stat în trecut și se numără printre tipurile de ajutor cu cele mai importante efecte de distorsiune a concurenței. Principiul general al interzicerii ajutoarelor de stat prevăzut în Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, trebuie, în consecință, să rămână regula, iar posibilitățile de derogare trebuie limitate.

(2) Acordarea de ajutoare pentru salvare și restructurare unor întreprinderi în dificultate nu poate fi considerată legitimă decât cu respectarea anumitor condiții. Ea poate fi justificată, de exemplu, prin rațiuni de politică socială sau regională, de necesitatea de a lua în considerare rolul benefic al întreprinderilor mici și mijlocii în economie sau, în mod excepțional, de interesul menținerii unei structuri de piață concurențială, atunci când dispariția unor întreprinderi ar putea determina o situație de monopol sau de oligopol îngust. Pe de altă parte, nu ar fi justificată menținerea în viață a unei întreprinderi în mod artificial într-un sector confruntat pe termen lung cu supracapacitate structurală sau când ea nu poate supraviețui decât prin intermediul intervențiilor repetate ale statului.

CAPITOLUL I

Definiții și domeniul de aplicare

Conceptul de „întreprindere în dificultate”

Art. 2. – (1) În sensul prezentului regulament, Consiliul Concurenței consideră că o întreprindere este în dificultate atunci când nu este capabilă, fie prin resurse financiare proprii, fie prin resursele pe care poate să le obțină de la proprietari/acționari sau creditori, să acopere pierderile și care, în absența unei intervenții din exterior din partea autorităților publice, vor conduce, pe termen scurt sau mediu, aproape sigur la ieșirea din circuitul economic a acesteia.

(2) În mod concret, o întreprindere este considerată ca fiind în dificultate, în principiu și indiferent de mărimea ei, în sensul prezentului regulament, în următoarele împrejurări:

a) în cazul unei societăți cu răspundere limitată, când se constată pierderea a mai mult de jumătate din capitalul social și mai mult de un sfert din capital s-a pierdut în ultimele 12 luni; sau

b) în cazul unei societăți în care cel puțin o parte dintre asociați sunt ținuti nelimitat pentru datoriile întreprinderii, atunci când s-a pierdut mai mult de jumătate din capitalul propriu, așa cum reiese din evidențele contabile ale societății și mai mult de un sfert din acest capital s-a pierdut în cursul ultimelor 12 luni; sau

c) pentru întreprinderile de orice formă juridică, când respectiva întreprindere întrunește condițiile pentru a fi supuse unei proceduri prevăzute de legislația privind procedura la reorganizării judiciare și a falimentului.

(3) Chiar dacă nici una din condițiile prevăzute la alin. 2 nu este îndeplinită, o întreprindere poate totuși să fie considerată în dificultate, mai ales dacă suntem în prezența caracteristicilor obișnuite ale unei întreprinderi aflate în dificultate, precum creșterea pierderilor, scăderea cifrei de afaceri, creșterea volumului stocurilor, supracapacitate de producție, scăderea fluxului de numerar, creșterea datoriilor, creșterea sarcinilor financiare și scăderea sau dispariția valorii activului net. În cazurile cele mai grave, întreprinderea poate să fi devenit insolubilă sau să facă obiectul unor proceduri colective de insolvență în conformitate cu dispozițiile legale privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului. În ultimul caz, prezentul regulament se aplică oricărui eventual ajutor acordat în contextul unei astfel de proceduri, în vederea menținerii în activitate a întreprinderii. În orice caz, o întreprindere în dificultate este eligibilă numai dacă nu poate să se redreseze cu resursele proprii sau cu fondurile pe care le obține de la proprietarii/acționarii săi sau de pe piață.

(4) În sensul prezentului regulament o întreprindere nou-constituită nu este eligibilă pentru acordarea ajutorului pentru salvare sau restructurare, chiar dacă poziția sa financiară inițială este precară. Așa este, în special, cazul unei întreprinderi create prin lichidarea unei întreprinderi preexistente sau prin preluarea numai a activelor acesteia. O întreprindere este considerată, în principiu, nou-creată în decursul primilor 3 ani de la începerea activității sale în domeniul respectiv. Numai după aceasta perioadă ea va deveni eligibilă pentru acordarea ajutorului pentru salvare sau restructurare, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:

a) să poată fi calificată ca întreprindere în dificultate în sensul prezentului regulament;

b) să nu aparțină unui grup de societăți în alte condiții decât cele prevăzute la alin. 5.

(5) O societate care face parte dintr-un grup sau care este preluată de un grup nu este în mod normal eligibilă la acordarea ajutorului pentru salvare sau restructurare, cu excepția cazului când se poate demonstra că dificultățile sale sunt specifice și nu rezultă dintr-o alocare arbitrară a costurilor în cadrul grupului și că aceste dificultăți sunt prea grave pentru a fi rezolvate în cadrul grupului. Dacă o întreprindere în dificultate creează o filială, filiala împreună cu întreprinderea în dificultate care o controlează vor fi considerate ca un grup care va putea primi ajutor de stat în condițiile prezentului regulament.

Definiția ajutorului pentru salvare și a ajutorului pentru restructurare

Art. 3. – (1) Prezentul regulament se aplică atât ajutorului pentru salvare, cât și ajutorului pentru restructurare, pentru că în ambele cazuri autoritățile publice se află în fața unei întreprinderi care se află în dificultate, iar salvarea și restructurarea sunt adeseori două faze ale aceleiași operațiuni, chiar dacă ele presupun mecanisme distincte.

(2) Ajutorul pentru salvare este, prin natura sa, o asistență cu caracter temporar și reversibil. El are drept obiectiv principal să permită menținerea întreprinderii în dificultate în circuitul economic în perioada necesară elaborării unui plan de restructurare sau de lichidare. Principiul general este că ajutorul pentru salvare face posibilă susținerea temporară a unei întreprinderi confruntate cu o deteriorare importantă a situației sale financiare, care se reflectă într-o criză acută de lichidități sau insolabilitate tehnică. Acest sprijin temporar trebuie să acorde timpul necesar pentru analiza circumstanțelor care au condus la dificultățile cu care se confruntă întreprinderea și pentru elaborarea unui plan care să permită remedierea acestora. Mai mult, ajutorul pentru salvare trebuie să fie limitat la minimum necesar. În alți termeni, un ajutor pentru salvare oferă unei întreprinderi în dificultate un sprijin de scurtă durată, care nu depășește șase luni. Ajutorul trebuie să constea într-o susținere financiară reversibilă sub formă de garanții la împrumuturi sau de împrumuturi, cu o rată a dobânzii cel puțin comparabilă cu cea aplicabilă împrumuturilor acordate întreprinderilor sănătoase și mai ales cu rata dobânzii de referință a Băncii Naționale a României. Măsurile structurale care nu necesită intervenție imediată, precum

participarea nemijlocită și automată a statului la fondurile proprii ale întreprinderii nu pot fi finanțate printr-un ajutor pentru salvare.

(3) Din moment ce un plan de restructurare sau de lichidare pentru care un ajutor a fost solicitat este stabilit și pus în aplicare, orice ajutor suplimentar va fi considerat ajutor pentru restructurare. Măsurile ce trebuie implementate imediat pentru oprirea pierderilor, inclusiv măsurile structurale (de exemplu, retragerea imediată dintr-un domeniu de activitate ce cauzează pierderi) pot fi finanțate printr-un ajutor pentru salvare, sub rezerva condițiilor prevăzute la Capitolul II A, pentru ajutoarele individuale și la Capitolul III Secțiunea III. Cu excepția utilizării procedurii simplificate, prevăzută la art. 9, furnizorii vor trebui să demonstreze că aceste măsuri structurale trebuie luate imediat. Ajutorul pentru salvare nu poate fi acordat în mod normal pentru restructurarea financiară.

(4) Pe de altă parte, restructurarea se va baza pe un plan fezabil, coerent și de mare anvergură, care vizează restabilirea viabilității întreprinderii pe termen lung. Restructurarea implică de obicei unul sau mai multe din următoarele elemente: reorganizarea și raționalizarea activităților întreprinderii pe o bază cât mai eficientă, implicând de regulă retragerea din activitățile generatoare de pierderi, restructurarea activităților existente care pot redeveni competitive și uneori diversificarea lor în direcția unor activități noi și rentabile. Restructurarea industrială trebuie să fie însoțită, de regulă, de restructurarea financiară (injecții de capital, reducerea gradului de îndatorare, etc.). Totuși, operațiunile de restructurare, în sensul prezentului regulament, nu se pot limita la un ajutor financiar destinat asanării pierderilor anterioare fără a interveni asupra cauzelor acestor pierderi.

Domeniul de aplicare a prezentului regulament

Art. 4. – Prezentul regulament se aplică întreprinderilor din toate sectoarele economiei, cu excepția sectorului industriei carbonifere¹, siderurgiei, agriculturii, pescuitului și acvaculturii, fără a prejudicia aplicarea regulilor sectoriale specifice privind întreprinderile în dificultate pentru sectoarele în care asemenea reguli sunt stabilite.

Compatibilitatea cu Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat

Art. 5. – (1) Art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată, prevăd posibilitatea ca ajutorul care intră sub incidența art. 2 alin. (1) din aceasta să fie considerat compatibil cu mediul concurențial normal. Cu excepția cazurilor prevăzute în art. 2 alin. (2) din Legea nr. 143/1999, în special ajutorul pentru înlăturarea efectelor unor dezastre sau calamități naturale, care nu sunt avute în vedere aici, singura bază pentru considerarea drept compatibil a ajutorului pentru salvare și restructurare este art. 23 din Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, republicată.

(2) Având în vedere că însăși existența sa este în pericol, o întreprindere în dificultate nu poate fi considerată un instrument pentru promovarea altor obiective de politică publică, până când viabilitatea sa este asigurată. În consecință, ajutorul pentru întreprinderile în dificultate poate contribui la dezvoltarea activităților economice fără să aibă efecte negative asupra mediului concurențial normal dacă sunt îndeplinite condițiile prezentului regulament. În măsura în care regiunile României sunt zone asistate în baza hărții regionale a României, Consiliul Concurenței va ține seama de considerentele regionale, conform Art. 20.

¹ Prezentul regulament exceptează tipurile de cărbune cărora li se aplica Regulamentul privind ajutorul de stat în domeniul industriei carbonifere, pus în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 192 din 30 iulie 2004, publicat în Monitorul Oficial al României nr. 736 din 16 august 2004, Partea I.

(3) Analiza ajutorului pentru salvare sau restructurare nu trebuie să fie afectată de schimbările în structura proprietății întreprinderii care primește ajutor.

Beneficiarii de ajutor anterior ilegal

Art. 6. – În cazul în care unei întreprinderi în dificultate i s-a acordat anterior ajutor ilegal, în legătură cu care Consiliul Concurenței a adoptat o decizie negativă, și nu a avut loc o recuperare a acestuia în conformitate cu prevederile Legii nr. 143/1999, analiza oricărui ajutor pentru salvare sau restructurare pentru aceeași întreprindere va ține cont mai întâi de efectul cumulativ al ajutorului anterior și al noului ajutor și, în al doilea rând, de faptul că ajutorul anterior nu a fost rambursat.

CAPITOLUL II

Condiții generale pentru autorizarea ajutorului pentru salvarea și/sau restructurarea întreprinderilor în dificultate notificate individual Consiliului Concurenței

Art. 7. - Acest capitol se referă în exclusivitate la măsurile de ajutor notificate individual Consiliului Concurenței. În anumite condiții, Consiliul Concurenței poate autoriza scheme de ajutor pentru salvare sau pentru restructurare; aceste condiții de autorizare sunt prevăzute în Capitolul III.

A. Ajutorul de stat pentru salvare

Art. 8. – (1) Pentru a fi autorizat de Consiliul Concurenței, ajutorul pentru salvare, așa cum a fost definit în art. 3, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să consistă în sprijin de trezorerie acordat întreprinderii sub formă de garanții pentru împrumuturi sau sub formă de împrumuturi; în ambele cazuri, împrumutul trebuie să fie acordat cu o rată a dobânzii cel puțin comparabilă cu cea aplicabilă împrumuturilor acordate întreprinderilor sănătoase și mai ales cu rata de referință a Băncii Naționale a României; orice împrumut trebuie rambursat și orice garanție trebuie să expire într-un interval de până la șase luni de la plata primei tranșe către întreprindere;
 - b) să fie justificat prin rațiuni sociale grave și să nu inducă efecte negative inacceptabile asupra mediului concurențial normal;
 - c) să fie însoțit cu ocazia notificării, de un angajament al furnizorului de a transmite Consiliului Concurenței într-un termen maximal de 6 luni începând să curgă de la data autorizării ajutorului pentru salvare sau în cazul unui ajutor nenotificat de la data primei puneri în aplicare a măsurii în chestiune, fie un plan de restructurare sau de lichidare, fie dovada că împrumutul a fost integral rambursat și/sau că garanția a expirat;
 - d) să se limiteze la suma necesară pentru a menține întreprinderea în circuitul economic pe durata pentru care a fost autorizat ajutorul; o asemenea sumă poate include ajutorul pentru măsuri structurale urgente în concordanță cu art. 3 alin. (3); suma necesară trebuie să se bazeze pe nevoile de lichidități ale întreprinderii pentru a nu mai suferi pierderi; pentru determinarea cuantumului se va avea în vedere rezultatul aplicării formulei prevăzute în anexă; orice ajutor pentru salvare care depășește rezultatul aplicării acestei formule va trebui explicat în detaliu;
 - e) să respecte condiția prevăzută la art. 24 ("prima și ultima dată")
- (2) Dacă furnizorii au prezentat un plan de restructurare în interval de șase luni de la data autorizării sau, în cazul ajutorului nenotificat, de la implementarea măsurii, termenul limită

pentru rambursarea împrumutului sau pentru expirarea garanției este prelungit până când Consiliul Concurenței adoptă o decizie asupra planului, cu excepția cazului când Consiliul Concurenței consideră o asemenea prelungire ca nejustificată.

(3) Consiliul Concurenței va deschide o investigație dacă furnizorii nu trimit:

- a) un plan de restructurare credibil și motivat sau un plan de lichidare, sau
- b) dovada că împrumutul a fost rambursat integral și/sau că garanția a expirat înainte de împlinirea termenului de șase luni.

(4) Consiliul Concurenței poate decide să deschidă o investigație, dacă va considera că împrumutul sau garanția au fost utilizate defectuos sau că, după expirarea termenului de șase luni, neîndeplinirea obligației rambursării ajutorului nu mai poate fi justificată.

(5) Autorizarea unui ajutor pentru salvare nu implica necesarmente ca ajutoarele ținând de un plan de restructurare vor fi apoi autorizate, acestea trebuind să fie examinate pe fond.

Procedura simplificată

Art. 9. – Consiliul Concurenței va depune toate diligențele pentru a adopta o decizie în termen de o lună cu privire la ajutorul pentru salvare care îndeplinește toate condițiile prevăzute la art. 8 și care întrunește cumulativ criteriile următoare:

- a) întreprinderea în cauză îndeplinește cel puțin unul din cele trei criterii prevăzute la art. 2 alin. (2);
- b) ajutorul pentru salvare este limitat la cuantumul rezultat în urma aplicării formulei prevăzute în Anexă și nu depășește echivalentul în lei a 10 milioane Euro.

B. Ajutorul de stat pentru restructurare

I. Principiul de bază

Art. 10. – Ajutorul de stat pentru restructurare ridică anumite probleme de concurență întrucât poate să transfere o parte inechitabilă a poverii ajustării structurale și problemelor sociale și economice care decurg din aceasta asupra altor producători care nu beneficiază de ajutor și asupra altor furnizori de ajutor de stat. Principiul general trebuie, prin urmare, să permită acordarea ajutorului pentru restructurare numai în condițiile în care se poate demonstra că nu contravine mediului concurențial normal și acordurilor internaționale la care România este parte. Acest lucru este posibil numai cu îndeplinirea unor criterii stricte și dacă este sigur că avantajele care rezultă din supraviețuirea agentului economic vor compensa orice distorsionare a concurenței (de exemplu, atunci când este clar că efectul net al disponibilizărilor rezultate din falimentul întreprinderii, combinat cu efectele pe care le poate avea asupra furnizorilor, ar exacerba problemele referitoare la șomaj sau, în mod excepțional, când dispariția societății ar conduce la o situație de monopol sau de oligopol îngust) cu luarea, în principiu, a unor măsuri compensatorii adecvate în favoarea concurenților.

II. Condiții pentru autorizarea ajutorului

Art. 11. – Consiliul Concurenței va aproba ajutorul numai cu îndeplinirea cumulativă a condițiilor prevăzute în art. 12 – 18.

Eligibilitatea societății

Art. 12. – Societatea trebuie să poată fi considerată în dificultate, în sensul prevederilor art. 2.

Restabilirea viabilității pe termen lung

Art. 13. – (1) Acordarea ajutorului este condiționată de implementarea planului de restructurare, care stă la baza evaluării Consiliului Concurenței, în cazul tuturor măsurilor de ajutor individual, cu excepția celor vizând întreprinderi mici și mijlocii, așa cum este prevăzut în Art. 21.

(2) Planul de restructurare, a cărui durată trebuie să fie cât mai scurtă posibil, trebuie să restaureze viabilitatea pe termen lung a societății într-un interval rezonabil și pe baza unor evaluări realiste cu privire la condițiile de funcționare viitoare. Prin urmare, ajutorul pentru restructurare trebuie să fie corelat cu un plan de restructurare viabil la care se angajează furnizorul respectiv. Planul conținând toate detaliile relevante trebuie prezentat Consiliului Concurenței, și trebuie să cuprindă, în special, un studiu de piață. Ameliorarea viabilității trebuie să rezulte în principal din măsuri interne conținute în planul de restructurare; ea nu poate să se bazeze pe factori externi precum fluctuația prețurilor și a cererii, asupra cărora întreprinderea nu are o mare influență, dar numai dacă ipotezele cu privire la evoluția pieței sunt general recunoscute. Restructurarea trebuie să cuprindă abandonarea activităților care ar rămâne generatoare de pierderi structurale chiar și după restructurare.

(3) Planul de restructurare trebuie să descrie circumstanțele care au condus la apariția dificultăților societății, prin aceasta asigurându-se o bază pentru analiza faptului că măsurile sunt cele adecvate. Trebuie să se aibă în vedere, printre altele, situația prezentă și de perspectivă a cererii și ofertei pe piața relevantă a produsului, cu scenarii care să reflecte ipotezele optimiste, pesimiste și intermediare și punctele tari și cele slabe ale societății. Planul de restructurare trebuie să permită întreprinderii să progreseze către o nouă structură, care să îi ofere perspectiva viabilității pe termen lung și să îi permită să funcționeze cu resurse proprii.

(4) Planul trebuie să asigure o schimbare radicală care va permite întreprinderii, după finalizarea restructurării, să își acopere integral costurile, inclusiv amortizarea și cheltuielile financiare.

(5) Recuperarea scontată a investițiilor trebuie să fie suficientă astfel încât să permită întreprinderii restructurate să concureze prin propriile forțe pe piața liberă. Dacă dificultățile întreprinderii provin din deficiențe ale sistemului de guvernare corporativă, acestea trebuie să facă obiectul unor adaptări corespunzătoare.

Prevenirea oricărei distorsiuni excesive a concurenței

Art. 14– (1) În vederea minimizării cât mai mult posibil a efectelor negative asupra condițiilor de comerț, astfel încât efectele pozitive urmărite să contracareze efectele negative, se vor lua măsuri compensatorii. În caz contrar, se va considera că ajutorul este incompatibil cu mediul concurențial normal. Pentru stabilirea caracterului corespunzător al măsurilor compensatorii, Consiliul Concurenței va avea în vedere obiectivul de restabilire a viabilității pe termen lung.

(2) Printre aceste măsuri se numără cesiunile de active, reduceri ale capacității de producție sau ale prezenței pe piață și reducerea barierelor la intrare pe piețele în cauză. La analiza caracterului corespunzător al măsurilor compensatorii, Consiliul Concurenței va lua în considerare structura pieței și condițiile de concurență pentru a se asigura că nici una din

aceste măsuri nu conduce la deteriorarea structurii pieței, având, de exemplu, efectul indirect de creare a unei situații de monopol sau oligopol îngust. Dacă furnizorul poate demonstra că o astfel de situație ar putea apărea, atunci măsura compensatorie trebuie stabilită astfel încât să se evite o astfel de împrejurare.

(3) Măsurile vor fi proporționale cu efectele distorsionante cauzate de ajutor și, în special, cu mărimea și importanța relativă a societății pe piață (piețe). Ele ar trebui să aibă loc cu precădere pe piața (piețele) în care societatea va avea o poziție semnificativă după restructurare. Nivelul reducerii va fi stabilit de la caz la caz. Consiliul Concurenței va stabili importanța măsurilor compensatorii necesare pe baza studiului de piață anexat la planul de restructurare și, dacă e cazul, pe baza oricăror alte informații puse la dispoziția sa, inclusiv a celor furnizate de părțile interesate. Reducerea trebuie să fie parte integrantă a restructurării, așa cum este ea stipulată în planul de restructurare. Acest principiu se va aplica indiferent dacă divizările au loc înainte sau după acordarea ajutorului de stat, atât timp cât ele fac parte din restructurare. Stoparea și renunțarea definitivă la activitățile generatoare de pierdere, care sunt absolut necesare restabilirii viabilității, nu vor fi considerate reduceri ale capacității sau ale prezenței pe piață, atunci când sunt analizate măsurile compensatorii. O astfel de analiză va ține cont de orice ajutor pentru salvare acordat anterior.

(4) Totuși, această condiție nu se aplică în mod normal întreprinderilor mici, întrucât se poate presupune că ajutorul ad-hoc acordat întreprinderilor mici nu afectează de obicei un mediu concurențial normal, cu excepția cazului în care se prevede altfel în regulile de ajutor de stat într-un anumit sector sau dacă beneficiarul operează pe o piață afectată de supra-capacitate pe termen lung.

(5) Atunci când beneficiarul operează pe o piață afectată de supra-capacitate structurală pe termen lung, așa cum este definită în Regulamentul multisectorial privind ajutorul regional pentru proiecte mari de investiții, pus în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 252 /2002, publicat în M. Of. nr. 165/17.03.2003, cu modificările și completările ulterioare, ar putea fi necesar ca reducerea capacității de producție sau a prezenței sale pe piață să fie de 100%. În aceste cazuri, Consiliul Concurenței va permite numai acel ajutor care atenuează costurile sociale de restructurare, în conformitate cu art. 22 și cu regulile privind ajutorul de protecție a mediului pentru dezafectarea amplasamentelor poluate care, în caz contrar, ar fi abandonate.

Ajutor limitat la minimum necesar: contribuție reală, lipsită de ajutor

Art. 15. – (1) Suma și intensitatea ajutorului trebuie să fie limitată strict la costurile minime de restructurare necesare, pentru a permite restructurarea în funcție de resursele financiare existente ale întreprinderii, acționarilor săi sau ale grupului din care face parte. O astfel de evaluare va lua în considerare orice ajutor pentru salvare acordat anterior. Se anticipează ca beneficiarii de ajutor să aducă o contribuție semnificativă la planul de restructurare din propriile resurse, inclusiv din vânzarea de active neesențiale pentru supraviețuirea întreprinderii ori din finanțări externe în condiții de piață. O astfel de contribuție este un semn că piețele au încredere în valoarea practică a restabilirii viabilității. O astfel de contribuție trebuie să fie reală, adică efectivă, cu excluderea oricăror profituri potențiale viitoare, precum cele din fluxul de numerar (cash flow) și trebuie să fie cât mai substanțială.

(2) În mod normal, Consiliul Concurenței va considera ca următoarele contribuții la restructurare sunt corespunzătoare: cel puțin 25% pentru întreprinderi mici, cel puțin 40% pentru întreprinderi mijlocii și cel puțin 50% pentru întreprinderi mari. În situații excepționale și în cazuri extrem de dificile, ce trebuie demonstrate de către furnizori, Consiliul Concurenței poate accepta o contribuție reală mai scăzută.

(3) Pentru limitarea efectului de distorsionare a concurenței, valoarea ajutorului sau forma în care acesta este acordat va fi de o astfel de natură încât să se evite ca societatea să primească un surplus de lichidități ce ar fi folosit în scopul unor activități agresive, de distorsiune a pieței, fără legătură cu procesul de restructurare. Consiliul Concurenței va

analiza, în consecință, nivelul pasivelor societății după restructurare, inclusiv situația ce urmează oricărei amânări sau reduceri a datoriilor sale, în special în contextul continuării activității sale după începerea procedurii colective de faliment. Nu vor fi acordate ajutoare pentru finanțarea unei investiții noi care nu este esențială pentru restabilirea viabilității întreprinderii.

Condiții specifice pentru autorizarea ajutorului

Art. 16. – Pe lângă măsurile compensatorii descrise în Art. 14, Consiliul Concurenței poate impune orice condiții și obligații pe care le consideră necesare pentru a se asigura că ajutorul nu distorsionează mediul concurențial normal, în eventualitatea în care furnizorii în cauză nu s-au angajat să adopte astfel de prevederi. De exemplu, Consiliul Concurenței poate solicita furnizorilor:

- a) să ia ei înșiși anumite măsuri (de exemplu, să deschidă anumite piețe, legate direct sau indirect de activitățile societății, pentru alți operatori);
- b) să impună anumite obligații societății beneficiare;
- c) să se abțină de la acordarea altor tipuri de ajutor către societatea beneficiară pe perioada de restructurare.

Implementarea completă a planului de restructurare și respectarea condițiilor

Art. 17. – (1) Beneficiarul trebuie să implementeze integral planul de restructurare și să execute orice altă obligație prevăzută în decizia de autorizare a ajutorului. Consiliul Concurenței va considera drept aplicare abuzivă a ajutorului orice defecțiune de executare a planului sau de respectare a obligațiilor stabilite în decizia de autorizare.

(2) Dacă operațiunile de restructurare acoperă mai mulți ani și implică valori semnificative ale ajutorului de stat, Consiliul Concurenței poate solicita ca plata ajutorului de restructurare să fie împărțită în rate și poate pune următoarele condiții la plata fiecărei rate:

- a) confirmarea, înainte de fiecare plată, a realizării fiecărei etape din planul de restructurare, în conformitate cu programul stabilit; sau
- b) autorizarea, înainte de fiecare plată, după ce s-a verificat că planul este implementat în mod satisfăcător.

Monitorizarea și raportul anual

Art. 18. – (1) Consiliului Concurenței trebuie să i se ofere posibilitatea să se asigure că planul de restructurare este realizat în mod corespunzător, prin rapoartele periodice și detaliate transmise de furnizorii în cauză.

(2) În cazul ajutorului către întreprinderi mari, primul dintre aceste rapoarte va fi în mod normal transmis Consiliului Concurenței nu mai târziu de șase luni de la momentul autorizării ajutorului. Ulterior, rapoartele vor fi transmise Consiliului Concurenței cel puțin o dată pe an, la o dată stabilită, până când se poate considera că obiectivele planului de restructurare au fost îndeplinite. Ele trebuie să includă toate informațiile necesare Consiliului Concurenței pentru a putea monitoriza implementarea programului de restructurare, programul de plăți către societate și situația sa financiară, precum și respectarea oricăror condiții sau obligații stipulate în decizia de aprobare a ajutorului. Ele trebuie să includă mai ales toate informațiile relevante prevăzute la art. 23 asupra oricărui ajutor pe care societatea l-a primit, indiferent de obiectiv, fie pe baze individuale, fie în baza unei scheme generale, pe perioada restructurării. În situația în care Consiliul Concurenței are nevoie de confirmarea imediată a anumitor informații, ca de exemplu asupra închiderii sau a reducerilor de capacitate, poate solicita rapoarte cu o frecvență mai mare.

(3) În cazul ajutorului pentru întreprinderi mici și mijlocii, transmiterea anuală a unei copii a situației financiare va fi, în mod normal, suficientă, cu excepția situației când decizia de autorizare a ajutorului impune condiții mai riguroase.

III.Modificarea planului de restructurare

Art. 19. – (1) Dacă ajutorul de restructurare a fost autorizat, furnizorii în cauză pot, în timpul perioadei de restructurare, să solicite Consiliului Concurenței să fie de acord cu schimbările aduse planului de restructurare și valorii ajutorului. Consiliul Concurenței poate permite astfel de schimbări cu condiția îndeplinirii următoarelor condiții:

- a) planul revizuit va indica la rândul lui restabilirea viabilității într-un interval rezonabil de timp;
- b) dacă valoarea ajutorului este mărită, orice măsură compensatorie solicitată va fi mai cuprinzătoare decât cele impuse inițial;
- c) dacă măsurile compensatorii propuse sunt mai mici decât cele prevăzute inițial, valoarea ajutorului va fi redusă în mod corespunzător;
- d) noul program de punere în aplicare a măsurilor compensatorii nu va putea fi întârziat în raport cu cel inițial adoptat decât pentru rațiuni neimputabile întreprinderii beneficiare sau furnizorului de ajutor; în caz contrar, suma ajutorului trebuie să fie redusă în mod corespunzător.

(2) Dacă condițiile impuse de Consiliul Concurenței sau angajamentele luate de furnizorul ajutorului sunt relaxate/reduce ulterior deciziei Consiliului Concurenței, suma ajutorului va fi redusă corespunzător sau alte condiții pot fi impuse.

(3) Dacă furnizorii aduc modificări la un plan de restructurare aprobat fără informarea la timp a Consiliului Concurenței, atunci Consiliul Concurenței va demara procedura de investigație.

IV.Ajutorul de restructurare în zonele asistate

Art. 20. – (1) Consiliul Concurenței va ține cont de necesitățile dezvoltării regionale atunci când va analiza ajutorul de restructurare în zonele asistate. Faptul că o întreprindere în dificultate este situată într-o zonă asistată nu justifică totuși o abordare permisivă a ajutorului pentru restructurare: pe termen mediu și lung, o regiune nu beneficiază cu nimic de pe urma faptului că societățile sunt sprijinite în mod artificial. Mai mult, în scopul dezvoltării regionale, este în interesul regiunii ca aceasta să utilizeze resurse astfel încât să fie dezvoltate cât mai curând acele activități viabile și durabile. În fine, trebuie minimizată distorsionarea concurenței chiar și în cazul acordării unui ajutor întreprinderilor din zonele asistate. În acest context, trebuie avute în vedere și posibilele efecte secundare negative ce pot apărea în zona respectivă și în alte zone asistate.

(2) Astfel, criteriile enumerate la art. 12-19 se aplică în mod egal și zonelor asistate, chiar și atunci când se iau în considerare necesitățile dezvoltării regionale. Totuși, în zonele asistate și cu excepția cazului în care regulile de ajutor de state pentru anumite sectoare prevăd altfel, condițiile de autorizarea a ajutorului pot fi mai puțin stricte în ceea ce privește realizarea măsurilor compensatorii și mărimea contribuției beneficiarului. Dacă necesitățile dezvoltării regionale o justifică, în situațiile în care o reducere a capacității sau a prezenței pe piață par a fi măsura cea mai adecvată pentru evitarea oricărei distorsiuni excesive a concurenței, reducerea solicitată va fi mai mică în zonele asistate decât în zonele ne-asistate, corespunzător hărții regionale a României.

V.Ajutor de restructurare pentru întreprinderi mici și mijlocii

Art. 21. – (1) Ajutorul acordat întreprinderilor mici, așa cum sunt ele definite în Regulamentul privind ajutorul pentru întreprinderi mici și mijlocii, pus în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 55 din 23 martie 2004, publicat în Monitorul Oficial nr. 340 din 19 aprilie 2004, cu modificările și completările ulterioare, tinde să afecteze condițiile comerciale mai puțin decât cel acordat întreprinderilor mijlocii și mari. Același lucru este valabil și pentru ajutorul de restructurare, astfel încât condițiile stipulate în art. 12-19 se aplică cu mai puțină strictețe în următoarele privințe:

a) ajutorul nerambursabil către întreprinderile mici nu va fi de obicei legat de măsurile compensatorii (vezi art. 14 alin. 4), cu excepția cazului în care este altfel stipulat în regulile de ajutor de stat privind un anumit sector;

b) cerințele privind conținutul rapoartelor vor fi mai puțin severe pentru întreprinderile mici și mijlocii (vezi art. 18).

(2) Cu toate acestea, principiul „prima și ultima dată” (menționat în art. 24) se va aplica în mod deplin și întreprinderilor mici și mijlocii.

(3) Pentru întreprinderile mici și mijlocii, planul de restructurare nu trebuie autorizat de către Consiliul Concurenței. Totuși, planul trebuie să îndeplinească cerințele stipulate în art. 13 alin. 2-5 și să fie aprobat de către furnizorii în cauză, și transmis Consiliului Concurenței. Ajutorul nerambursabil trebuie să fie acordat cu condiția realizării complete a planului de restructurare. Obligația de a verifica îndeplinirea acestor condiții revine furnizorilor.

VI. Ajutorul destinat să acopere costurile sociale de restructurare

Art. 22. – (1) Planurile de restructurare implică în mod normal reduceri sau abandonarea activităților generatoare de pierderi. Astfel de replieri sunt adeseori necesare în interesul raționalizării și eficientizării, și independent de reducerile de capacitate care ar putea fi impuse drept condiție a acordării ajutorului. Orice motivație ar sta la baza lor, aceste măsuri vor conduce în general la reduceri ale personalului întreprinderii beneficiare.

(2) Obligațiile pe care o întreprindere trebuie să și le asume în virtutea legislației muncii sau a contractelor colective de muncă încheiate cu sindicatele în materie de plăți compensatorii pentru disponibilizări și/sau pensionări anticipate fac parte din costurile normale pe care o întreprindere trebuie să le finanțeze din resursele proprii. În aceste condiții, orice contribuție a statului la aceste costuri trebuie considerată ca ajutor de stat, indiferent că plățile sunt efectuate direct către întreprindere ori personalului printr-o agenție guvernamentală.

(3) Nu există nici o obiecție a priori față de un astfel de ajutor atunci când el este acordat întreprinderilor în dificultate, întrucât ar aduce beneficii economice care sunt mai presus de interesele întreprinderii în cauză, facilitând schimbările structurale și diminuând greutățile.

(4) Pe lângă acoperirea costurilor plăților compensatorii pentru disponibilizări și/sau pensionari anticipate, ajutorul se acordă de obicei în baza unei anumite scheme de restructurare pentru instruire, consultanță și asistență de ordin practic pentru identificarea de alternative de angajare, asistență pentru reamplasare și instruire profesională, precum și asistență pentru angajații care doresc să înceapă o afacere. Consiliul Concurenței va avea întotdeauna o abordare favorabilă atunci când ajutorul este acordat societății în dificultate.

(5) Tipul de ajutor descris în alin. 2-4 va fi identificat clar în planul de restructurare întrucât ajutorul pentru măsuri sociale în beneficiul exclusiv al angajaților concediați nu este luat în considerare în scopul stabilirii ariei de extindere a măsurilor compensatorii menționate în Art. 14.

VII. Necesitatea de informare a Consiliului Concurenței asupra oricărui ajutor acordat societății beneficiare în timpul perioadei de restructurare

Art. 23. – (1) La analiza unui ajutor de restructurare primit de către o întreprindere mare sau mijlocie în baza prezentului regulament, acordarea oricărui alt ajutor în timpul perioadei de restructurare, chiar și în conformitate cu o schemă care a fost deja autorizată, este susceptibilă a influența analiza Consiliului Concurenței asupra ariei de extindere a măsurilor compensatorii solicitate.

(2) În notificările de ajutor de restructurare către o întreprindere mare sau mijlocie se va indica orice alt ajutor de orice tip care urmează a fi acordat societății beneficiare în timpul perioadei de restructurare, cu excepția cazului în care ele fac obiectul regulii pragului minim. La analiza ajutorului de restructurare, Consiliul Concurenței va lua în considerare acest ajutor.

(3) Orice ajutor acordat efectiv unei întreprinderi mari sau mijlocii în timpul perioadei de restructurare, inclusiv ajutorul acordat în conformitate cu o schemă autorizată, va fi notificat

individual la Consiliul Concurenței dacă acesta nu a fost informat în această privință la momentul deciziei sale privind ajutorul de restructurare.

(4) Consiliul Concurenței se va asigura că acordarea ajutorului pe baza schemelor de ajutor autorizate nu este susceptibilă să eludeze prevederile prezentului regulament.

C. „Prima și ultima dată”

Art. 24. – (1) Un ajutor pentru salvare este o operațiune cu caracter excepțional vizând în principal menținerea unei întreprinderi în circuitul economic pe o perioadă limitată, în cursul căreia viitorul său poate fi evaluat. Nu trebuie să fie posibil a autoriza acordarea repetată de ajutoare pentru salvare care s-ar limita la menținerea status quo-ului (situației anterioare), amânând inevitabilul și deplasând între timp problemele economice și sociale asupra altor producători mai performanți sau asupra altor potențiali furnizori. Prin urmare, un ajutor pentru salvare nu trebuie acordat decât o singură dată (condiția „prima și ultima dată”). Conform aceluiași principiu, pentru a evita ca unele întreprinderi să fie neloial asistate atunci când ele nu pot supraviețui decât grație unor intervenții repetate ale autorităților publice, ajutoarele pentru restructurare nu trebuie să fie acordate decât o singură dată. În fine, dacă un ajutor pentru salvare este acordat unei întreprinderi care a primit deja un ajutor pentru restructurare, se poate considera că dificultățile beneficiarului au caracter recurent și că intervențiile repetate ale statului dau loc la distorsiuni ale concurenței. Astfel de intervenții repetate ale statului nu vor fi autorizate.

(2) Atunci când notifică ajutor pentru salvare sau de restructurare la Consiliul Concurenței, furnizorii vor specifica dacă societatea în cauză a mai primit deja ajutor de salvare sau de restructurare în trecut, inclusiv orice astfel de ajutor înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament și orice ajutor nenotificat. În privința ajutorului nenotificat, Consiliul Concurenței va lua în considerație posibilitatea ca acest ajutor să poată fi declarat compatibil cu mediul concurențial normal altfel decât ca ajutor pentru salvare sau restructurare. Într-o asemenea situație și dacă s-au scurs mai puțin de 10 ani de la acordarea ajutorului pentru salvare, de la încheierea perioadei de restructurare sau de la încetarea aplicării planului de restructurare (luându-se în considerare evenimentul survenit cel mai recent), Consiliul Concurenței nu va autoriza un nou ajutor pentru salvare sau pentru restructurare. Excepții de la această regulă sunt permise în următoarele cazuri:

a) dacă un ajutor pentru restructurare urmează unui ajutor pentru salvare în cadrul aceleiași operațiuni de restructurare;

b) dacă un ajutor pentru salvare a fost acordat cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 8 și nu a fost urmat de o restructurare cu sprijinul statului, dacă:

i) în mod rezonabil, se poate sconta pe viabilitatea pe termen lung a întreprinderii după acordarea ajutorului pentru salvare și

ii) un nou ajutor pentru salvare sau un ajutor pentru restructurare devine necesar după cel puțin cinci ani, datorită unor împrejurări imprevizibile, neimputabile întreprinderii; o împrejurare imprevizibilă este o situație pe care echipa managerială a întreprinderii nu o putea nicidecum prevedea la momentul elaborării planului de restructurare și care nu se datorează unor neglijențe sau erori de management al întreprinderii și nici unor decizii ale grupului de care ea aparține;

c) în considerarea unor circumstanțe excepționale și imprevizibile neimputabile întreprinderii.

(3) În cazurile enumerate la alin. (2) lit. b) și c), procedura prevăzută la art. 9 nu poate fi aplicată.

(4) Eventualele modificări ale statului proprietății întreprinderii beneficiare intervenite ca urmare a acordării ajutorului sau a oricărei proceduri judiciare sau administrative având ca efect asanarea bilanțului său contabil, reducerea angajamentelor sale sau purgarea de datoriile sale anterioare nu afectează cu nimic aplicarea regulii prevăzute la alin. (2), atâta vreme cât este vorba de menținerea în activitate a aceleiași întreprinderi.

(5) Când un grup de întreprinderi a beneficiat de un ajutor pentru salvare sau pentru restructurare, Consiliul Concurenței nu va autoriza în principiu acordarea unui nou ajutor

pentru salvare sau pentru restructurare grupului însuși și nici vreunei din entitățile care fac parte din el, afară numai dacă o perioadă de 10 ani se va fi scurs după acordarea ajutorului pentru salvare, de la finalizarea perioadei de restructurare sau după ce aplicarea planului de restructurare a fost întreruptă, fiind luat în considerare momentul survenit cel mai recent. Când o entitate aparținând unui grup a primit ajutor pentru salvare sau pentru restructurare, grupul în ansamblul său, ca și celelalte entități care fac parte din el, cu excepția beneficiarului anterior al ajutorului, rămân eligibile pentru aceste ajutoare pentru salvare sau restructurare, sub rezerva respectării celorlalte dispoziții ale prezentului regulament. Furnizorul trebuie să se asigure ca nici un ajutor nu va fi transmis prin grup sau prin alte entități care fac parte din el către beneficiarul anterior al ajutorului de stat.

(6) În cazul unei întreprinderi care preia active de la o altă întreprindere, în special a unei întreprinderi care a fost supusă uneia din procedurile prevăzute la alin. (4) sau unei proceduri colective de insolvență în aplicarea legislației reorganizării judiciare și a falimentului și care deja a primit ea însăși un ajutor pentru salvare sau restructurare, întreprinderea achizitoare nu este supusă principiului "prima și ultima dată", în măsura în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) întreprinderea achizitoare este în mod clar distinctă de vechea întreprindere;

b) întreprinderea achizitoare a dobândit activele vechii întreprinderi la prețul pieței;

c) lichidarea sau reorganizarea judiciară și răscumpărarea vechii întreprinderi nu constituie în speță doar modalități de evaluare a principiului "prima și ultima dată": Consiliul Concurenței ar putea constata că acesta este scopul urmărit dacă, de exemplu, dificultățile întâmpinate de achizitor erau în mod clar previzibile atunci când a avut loc răscumpărarea activelor vechii întreprinderi.

(7) În orice caz, având în vedere că ajutorul în vederea achiziționării de active constituie ajutor pentru investiția inițială, acesta nu poate fi autorizat în baza acestui regulament.

Capitolul III

Scheme de ajutor pentru întreprinderi mici și mijlocii

I. Principii generale

Art. 25. – Consiliul Concurenței va autoriza scheme de acordare de ajutor pentru salvare și/sau restructurare destinate întreprinderilor mici și mijlocii aflate în dificultate numai în cazurile în care întreprinderile respective corespund definiției întreprinderilor mici și mijlocii din anexa Regulamentului privind ajutorul de stat pentru întreprinderi mici și mijlocii, pus în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 55 din 23 martie 2004, publicat în Monitorul Oficial nr.340 din 19 aprilie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Sub rezerva dispozițiilor speciale ce urmează, compatibilitatea unor astfel de scheme va fi apreciată în considerarea condițiilor prevăzute la art. 2-24, cu excepția art. 9, care nu se aplică schemelor de ajutor. Orice ajutor acordat în baza unei scheme și neîndeplinind vreuna din aceste condiții trebuie să fie notificat individual și autorizat în prealabil de către Consiliul Concurenței.

II. Eligibilitate

Art. 26. – (1) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în regulile privind ajutorul de stat pentru sectoare specifice, acordarea de ajutor către întreprinderi mici și mijlocii în baza unor scheme care au fost autorizate începând cu data de aplicare a prezentului Regulament, va fi exceptată de la notificarea individuală doar atunci când respectivele întreprinderi îndeplinesc cel puțin unul din cele trei criterii menționate în art. 2 alin. 2).

(2) Ajutorul acordat unor întreprinderi care nu îndeplinesc nici unul din cele trei criterii trebuie notificat individual Consiliului Concurenței, astfel ca acesta să poată evalua dacă întreprinderile în cauză pot fi considerate întreprinderi aflate în dificultate.

(3) Ajutorul acordat unor întreprinderi active pe o piață în care există supracapacitate structurală pe termen lung, indiferent de mărimea beneficiarului, trebuie, de asemenea să

fie notificat individual Consiliului Concurenței, astfel încât acesta să îl poată evalua în baza art. 14 alin. 5).

III. Condiții pentru autorizarea schemelor de ajutor pentru salvare

Art. 27. – (1) Pentru a fi autorizate de Consiliul Concurenței, schemele de ajutor pentru salvare trebuie să îndeplinească condițiile stipulate la literele (a), (b), (d) și (e) ale art. 8 alin. (1). Mai mult, ajutorul pentru salvare nu poate fi acordat pe o perioadă mai lungă de 6 luni, perioadă pe parcursul căreia trebuie efectuată o analiză a situației întreprinderii respective.

(2) Înaintea de împlinirea perioadei maxime stabilite la alin. (1), furnizorul de ajutor trebuie să fi aprobat un plan de restructurare sau un plan de lichidare, în caz contrar Consiliul Concurenței putând solicita Curții de Apel obligarea beneficiarului la rambursarea împrumutului și a ajutorului corespunzător primei de risc.

(3) Orice ajutor acordat pe o perioadă mai lungă de 6 luni sau nerambursat după 6 luni trebuie să fie notificat individual la Consiliul Concurenței.

IV. Condiții de autorizare a schemelor de ajutor pentru restructurare

Art. 28. – Consiliul Concurenței va autoriza scheme de ajutor pentru restructurare, numai dacă acordarea ajutorului este subordonată implementării în totalitate de către beneficiar a unui plan de restructurare aprobat de furnizorul ajutorului respectiv și îndeplinind următoarele condiții:

- a) restabilirea viabilității: se aplică criteriile stipulate în art. 13;
- b) prevenirea oricărei distorsionări excesive a concurenței: ajutorul acordat întreprinderilor mici fiind mai puțin susceptibil să denatureze concurența, principiul prevăzut la art. 14 nu se aplică, cu excepția cazurilor unde se stipulează altfel în regulile privind ajutorul de stat pentru sectoare specifice; schemele vor prevedea ca întreprinderile beneficiare să nu își mărească capacitatea în timpul perioadei de restructurare;
- c) limitarea ajutorului la minimum necesar: se aplică principiile stipulate în art. 15;
- d) modificarea planului de restructurare: orice modificări aduse planului de restructurare trebuie să fie în conformitate cu regulile menționate la art. 19.

V. Condiții comune pentru autorizarea schemelor de salvare și/sau restructurare

Art. 29. – (1) Schemele trebuie să specifice suma maximă de ajutor care poate fi acordată oricărei întreprinderi, ca parte a unei operațiuni care include ajutor pentru salvare și/sau restructurare, inclusiv în cazul în care planul este modificat. Orice ajutor care depășește această sumă trebuie să fie notificat individual Consiliului Concurenței. Suma maximă de ajutor de stat acordată pentru ajutorul combinat pentru salvarea și restructurarea uneia și aceleiași întreprinderi nu poate fi mai mare decât echivalentul a 10 milioane EURO, incluzând orice ajutor obținut din alte surse sau în baza altor scheme.

(2) Principiul “prima și ultima dată” prevăzut la art. 24. este pe deplin aplicabil.

(3) Furnizorul de ajutor trebuie, de asemenea, să notifice individual Consiliului Concurenței când o întreprindere preia activele unei alte întreprinderi care, la rândul ei, a primit ajutor pentru salvare sau restructurare.

VI. Monitorizarea și rapoartele anuale

Art. 30. – Art. 18 nu se aplică schemelor de ajutor. Totuși, autorizarea schemelor de ajutor va fi însoțită de obligația de a prezenta, în mod normal anual, un raport asupra modului de operare a schemei respective, conținând informațiile prevăzute în Regulamentul privind forma, conținutul și alte detalii pentru notificarea ajutorului de stat pus în aplicare prin Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr.27 din 6 martie 2000, publicat în Monitorul

Oficial nr.125 din 24 martie 2000. Rapoartele trebuie de asemenea să includă o listă a tuturor întreprinderilor beneficiare, indicând pentru fiecare dintre ele:

- (a) numele întreprinderii;
- (b) codul sectorial al întreprinderii, utilizând codurile de clasificare CAEN;
- (c) numărul angajaților;
- (d) cifra de afaceri anuală și valoarea bilanțului contabil;
- (e) suma ajutorului acordat;
- (f) suma și forma contribuției beneficiarului;
- (g) dacă este cazul, forma și gradul măsurilor compensatorii;
- (h) dacă este cazul, orice ajutor pentru restructurare sau altă formă de sprijin asemănător care a fost primit anterior;
- (i) dacă întreprinderea beneficiară a fost sau nu lichidată sau i s-au aplicat proceduri colective de insolabilitate înainte de finalizarea perioadei de restructurare.

Capitolul IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 31. – (1) Consiliul Concurenței va propune, în temeiul art. 22 din Legea ajutorului de stat 143/1999 privind ajutorul de stat, republicata, ca furnizorul de ajutor să ia măsuri corespunzătoare cu privire la un ajutor existent, în conformitate cu alin.(2) și (3) ale acestui articol. Autorizarea în viitor a oricărei scheme de ajutor este supusă condiției respectării acestor prevederi.

(2) Furnizorii de ajutor de stat care au acceptat propunerea Consiliului Concurenței trebuie să modifice schemele de ajutor existente care vor rămâne în aplicare timp de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, cu scopul de a le armoniza.

(3) Furnizorii de ajutor de stat au obligația să anunțe acceptarea acestor măsuri corespunzătoare în decurs de o lună de la primirea scrisorii care propune măsurile corespunzătoare.

Art. 32 – (1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României.

(2) Anexa face parte integrantă din prezentul Regulament.

(3) Dispozițiile prezentului regulament se aplică în conformitate cu Regulamentul privind forma, conținutul și alte detalii ale notificării unui ajutor de stat și în conformitate cu Regulamentul privind pragul minim al ajutorului de stat care nu cade sub incidența obligației de notificare, puse în aplicare prin Ordin al Președintelui Consiliului Concurenței.

(4) Prezentul regulament se aplica ajutoarelor de stat notificate după intrarea sa în vigoare, precum și ajutoarelor de stat notificate înainte de intrarea sa în vigoare, dar pentru care decizia Consiliului Concurenței este ulterioară acestei date sau Consiliul Concurenței nu a emis încă o decizie.

(5) La data intrării în vigoare a prezentului regulament se abrogă Regulamentul privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate, pus în aplicare prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 92/2002 privind punerea în aplicare a regulamentelor Consiliului Concurenței, elaborate în baza Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 2 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Prezentul regulament transpune în legislația românească Comunicatul Comisiei Europene — Linii directoare comunitare privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea firmelor în dificultate, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C 244 din 1.10.2004.